

KALENDARIUM – Grzegorz Ufniarz

1994

Swoje pierwsze kontakty z polityką nawiązałem latem 1994 roku, jeszcze jako licealista. Inspirowany przez mojego nauczyciela WOS Pana Mieczysława Manika zdecydowałem się wziąć udział w Szkole Młodych w Ustroniu organizowanej przez Fundację Polska Praca. Szkoła Młodych, wzorowana na słynnej Szkole Młodych Liderów Politycznych prof. Pełczyńskiego, była programem szkoleń dla młodych ludzi zainteresowanych działalnością społeczną i polityczną, zaś Fundacja Polska Praca była organizacją współpracującą ze środowiskiem politycznym skupionym wokół Unii Pracy, partii politycznej Ryszarda Bugaja. Prelegentami lub opiekunami szkolenia są m. in.: Ryszard Bugaj, Jacek Kuroń, Aleksander Małachowski, Izabela Jaruga-Nowacka, Zbigniew Bujak, Andrzej Potocki.

Wkrótce po udziale w Szkole Młodych nawiązałem współpracę z posłanką Unii Pracy w Szczecinie, Panią Marią Nowakowską. Dzięki jej pomocy i wsparciu zacząłem tworzyć środowisko młodych ludzi, które wkrótce przekształciło się w zorganizowaną formę szczecińskiego koła Federacji Młodych Unii Pracy, którego byłem współzałożycielem i pierwszym szefem http://pl.wikipedia.org/wiki/Federacja_M%C5%82odych_Unii_Pracy.

FMUP jako organizacja młodzieżowa związana była ze „starą” partią UP umową federacyjną. O jej odrębności w stosunku do UP świadczy chociażby fakt, że w roku 1995 w wyborach prezydenckich poparła kandydaturę Jacka Kuronia podczas, gdy oficjalnym kandydatem UP był prof. Tadeusz Zieliński.

J. Kuroń

Rozpaczynam pracę jako społeczny asystent posłanki Marii Nowakowskiej.

1995

Z ramienia FMUP byłem członkiem sztabu wyborczego kandydata na Prezydenta RP Jacka Kuronia. W tym samym czasie, we współpracy z amerykańską Fundacją Republikańską organizowałem w Szczecinie akcję „Nie zagłosujesz, nie będziesz mógł narzekać”. Była to akcja zachęcająca do udziału w wyborach i budowaniu postaw demokratycznych w młodym polskim społeczeństwie demokratycznym.

Rozpaczynam studia na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Szczecińskiego na kierunku Politologia.

Uczestniczę w kolejnej edycji Szkoły Młodych-Międzyzdroje'95

1996

Rozpaczynam pracę jako asystent posłanki Marii Nowakowskiej. Wkrótce wstępuję w szeregi Unii Pracy jako członek koła w Szczecinie.

Na zaproszenie angielskiej Labour Party spędzam 10 dni w mieście Sunderland przypatrując się mechanizmom funkcjonowania tej partii politycznej oraz obserwuję działanie lokalnego samorządu. Od tej pory jednym z moich wzorów samorządowca jest Gary Rowley radny miasta Sunderland.

Uczestniczę w kolejnej edycji Szkoły Młodych – Ustroń'96

1997

Unia Pracy przegrywa wybory parlamentarne i nie dostaje się do Sejmu. Kończę pracę asystenta poselskiego. W UP następuję procesy rozliczeń i zmian personalnych w kierownictwie partii na szczeblu krajowym, wcześniej zmiany dokonują się na szczeblu regionalnym. Pod koniec roku występuję z Unii Pracy.

1998

Na studiach wybieram specjalizację: Samorząd Terytorialny

W Unii Pracy następuje mocny skręt w kierunku SLD. W marcu szefem partii zostaje Marek Pol i zapowiada zbliżenie z innymi środowiskami lewicowymi przed wyborami samorządowymi. W praktyce dochodzi do współpracy z Krajową Partią Emerytów i Rencistów. SLD nie nawiązuje ścisłej współpracy z Unią Pracy.

Część Federacji Młodych Unii Pracy w proteście przeciw kierunkowi politycznemu UP odchodzi tworząc organizację SODA(Socjaldemokratyczna Alternatywa). Początkowo działam w środowisku SODY ale organizacja ta coraz mocniej się radykalizuje(np. poprzez zacieśnianie stosunków z poznańską organizacją „Naszość”). Wobec tych procesów oraz z powodu zmiany mojego nastawienia na politykę lokalną odchodzę z FMUP i SODY.

28 lutego 1998 na Kongresie Unii Wolności otrzymuję z rąk Leszka Balcerowicza przewodniczącego UW legitymację tej partii. Jestem w tzw. „grupie dziesięciu” byłych działaczy Unii Pracy (m. in. Zbigniew Bujak, Maria Nowakowska). Wkrótce potem zapisuję się do polickiego koła Unii Wolności, w której zasiadają m. in. Stanisław Szymaszek (ówczesny Burmistrz Polic), Witold Król, Janusz Szwyd, Zofia Hlek.

11 października 1998 startuję w wyborach samorządowych z listy Unii Wolności. Startuję z ostatniego miejsca na liście. Jako debiutant osiągam drugi na liście wynik (89 głosów) po Andrzeju Treli, który zostaje radnym. W skali całej gminy osiągam 34 wynik (na 32 wybieranych wówczas radnych). W związku z dobrym wynikiem oraz z powodu zaangażowania i aktywności zostaję członkiem spoza rady Komisji Oświaty, Kultury i Sportu Rady Miejskiej w Policach. (członek komisji spoza rady – pełnoprawny członek komisji bez prawa głosu na sesji). Unia Wolności tworzy koalicję w Radzie Gminy Police wraz z Akcją Wyborczą Solidarność i Polickim Stowarzyszeniem Gospodarczym.

1999

1 stycznia 1999 wchodzi w życie reforma administracyjna RP, w wyniku której powstają powiaty i województwa samorządowe. Jej efektem jest również wprowadzenie bezpośrednich wyborów wójtów, burmistrzów i prezydentów miast.

2000-2001

Unia Wolności, dotychczas w koalicji rządowej z Akcją Wyborczą Solidarność, decyduje się na wyjście z tej koalicji. Rząd Jerzego Buzka do końca kadencji w 2002 roku będzie funkcjonował jako rząd mniejszościowy.

Unia Wolności ponosi porażkę w wyborach parlamentarnych w 2001 roku. W tym samym roku, po kongresie, na którym Bronisław Geremek pokonuje w walce o fotel przewodniczącego partii Donalda Tuska, część działaczy partii z Tuskiem na czele odchodzi z UW by wkrótce stworzyć Platformę Obywatelską.

2002

Przed wyborami samorządowymi dochodzi do zmian w polickiej UW. Większość działaczy decyduje się wstąpić do utworzonego przez środowiska UW i AWS - Stowarzyszenia Wspólnota Samorządowa „GRYF”.

Startuję w wyborach do rady gminy z ramienia GRYFa. Uzyskuję poparcie i zostaję radnym. Jestem członkiem Komisji Oświaty, Kultury i Sportu. Burmistrzem zostaje wybrany Władysław Diakun.

Bronię pracę magisterską pt.: „Ewolucja samorządu terytorialnego w Polsce w latach 1990-2000 na przykładzie Gminy Police w świetle prakseologii”. Wreszcie uzyskuję tytuł magistra.

2004

Po wejściu Polski do Unii Europejskiej w czerwcu 2004 roku odbywają się pierwsze, historyczne wybory do Parlamentu Europejskiego. Biorę w nich udział jako kandydat z listy Unii Wolności.

Otrzymuję 709 głosów(w tym 4 w trzech zakładach karnych w okręgu ☺).

2005

Unia Wolności, po kolejnych zawirowaniach przekształca się w nową partię „Partię Demokratyczną demokraci.pl”

Partia jest kontynuatorem Unii Wolności oraz skupia środowiska lewicowe odchodzące z rozpadającego się SLD. Przewodniczącym partii początkowo jest Władysław Frasyniuk, po klęsce w wyborach parlamentarnych oddaje przywództwo w ręce Janusza Onyszkiewicza. Deklarację ideową partii podpisali m. in. Tadeusz Mazowiecki, Bronisław Geremek, Jerzy Hausner, Marek Belka, Kazimierz Kutz, Jan Kułakowski, Andrzej Grabowski, Marek Kondrat, Marek Edelman, Jan Miodek.

Startuję w wyborach parlamentarnych w 2005 roku z listy demokratów.pl

Po klęsce wyborczej w okresie tzw. rozliczeń powyborczych ostatecznie decyduję się na odejście z partii i skupienie się tylko na działalności lokalnej w ramach WS GRYF.

2006-2010

Kolejne wybory samorządowe w Policach, w których startuję. Uzyskuję mandat radnego. Zostaję przewodniczącym Komisji Budżetu i Finansów Gminnych.

27 kwietnia 2010 na LIII sesji zostaję wybrany wiceprzewodniczącym Rady Miejskiej w Policach.

Burmistrzem zostaje ponownie Władysław Diakun.

2010

W wyborach samorządowych 2010 roku ponownie uzyskuję mandat radnego Rady Miejskiej. Wchodzę w skład prezydium rady jako jej wiceprzewodniczący oraz jestem członkiem Komisji Budżetu i Finansów Gminnych.

Wybory na burmistrza wygrywa kolejny raz Władysław Diakun.